

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۰۹/۲۷

محمدسمیع صادق

قصه په سلو تګو کي

بایللي ښکلا،

شپه وه، پس له عمرو نو مي آسمان ته سترګي واړولې. ستوري کرار او په لږزه د تورو وړیځو شا ته پټ ول. سر مي پسې وګرځاوه، ښايي آخري ديدن ئې وګرم. خو باران سو.

اولي څاڅکي نرمي وې، سپکي وې خورې وې بيا درنې سوې د آسمان پردې سوې. پوه سوم چي نور نو ناوخته دئ، وخت تېر دئ. ناوخته پر ستورو نه، هغوی خو تل وي. وخت تېر وو له ما نه له دې شېبې نه او زموږ له خاموش ارمان نه! نور نو باران هر څه يووړل.

پوه سوم ، ځيني ښکلاوي بس د بایللو لپاره پيدا سوي وي.

محمدسمیع صادق